

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ SANAË TALEB ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΕΣ

"Δεν μπορώ να γυρίσω στο Μαρόκο. Έχω να πάω εκεί 17 χρόνια. Η ζωή μου είναι εδώ, στην Ελλάδα, όπου εργάζομαι τα τελευταία 5 χρόνια, αν χρειαστεί να διαλέξω ανάμεσα στην απέλαση και τον θάνατο, διαλέγω τον θάνατο"

Η 33χρονη Sanae Taleb από το Μαρόκο ζει στην Ελλάδα εδώ και 5 χρόνια και εργαζόταν σε μαγαζί του κέντρου της Αθήνας μέχρι τις 4 Απριλίου του 2015 όπου συνελλήφθη επειδή δεν είχε χαρτιά. Όπως οι υπόλοιπες κρατούμενες μετανάστριες χωρίς χαρτιά στην Ελλάδα, οδηγήθηκε στο κέντρο κράτησης μεταναστών του Ελληνικού (Αθήνα). Ένα κέντρο κράτησης χωρητικότητας 120 ατόμων, το οποίο επανειλημμένα έχει καταγγεληθεί πέραν όλων των άλλων για τις άθλιες συνθήκες κράτησης των κρατουμένων.

Ενώ πλησίαζε η συμπλήρωση των 6 μηνών μετά τους οποίους σύμφωνα με τις εξαγγελίες της νέας κυβέρνησης, δεν θα επιτρεπόταν η συνέχιση της διοικητικής κράτησης μεταναστών για τη μη κατοχή των νομιμοποιητικών εγγράφων, η Sanae ενημερώθηκε για την απόφαση του διευθυντή του τμήματος Αλλοδαπών Αττικής για παράταση της κράτησής της για άλλους 3 μήνες. Μαζί με μία ακόμη συγκρατούμενή της αλλά και με τη στήριξη αλληλέγγυων της περιοχής, αποφασίζουν να ξεκινήσουν αποχή συσσιτίου διαμαρτυρόμενες για την συνέχιση της κράτησής τους και για τις άθλιες συνθήκες στις οποίες κρατούνταν. Άλλες κρατούμενες που είχαν αρχικά συμφωνήσει να συμμετέχουν στην διαμαρτυρία, αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μετά από τις έμμεσες απειλές των δεσμοφυλάκων για τις συνέπειες που αυτό θα είχε, και ενώ είχε ήδη προηγηθεί απόπειρα βίαιης απέλασης για 5 από τις συγκρατούμενές τους.

Στις 5 Νοεμβρίου κι ενώ η βρισκόταν στην πέμπτη μέρα αποχής συσσιτίου της ανακοινώθηκε ότι θα αφεθεί ελεύθερη. Ο ενθουσιασμός της Sanae δεν κράτησε για πολύ. Μεταφέρθηκε με χειροπέδες σε περιπολικό και οδηγήθηκε στο υπόγειο πάρκινγκ της Πέτρου Ράλλη και στη συνέχεια στο αεροδρόμιο. Όταν κατάλαβε ότι την προόριζαν για απέλαση αντιστάθηκε. Όπως καταγγέλλει, οι μπάτσοι που τη συνόδευαν την χτύπησαν, την τράβηξαν από τα μαλλιά και της έκλεισαν το στόμα με το χέρι. Κι όλα αυτά ενώ ήταν δεμένη χειροπόδαρα.

Η Sanae κατάφερε να αποτρέψει την απέλασή της, αλλά φορτώθηκε κατηγορίες για απείθεια και καταστροφή ξένης περιουσίας (για φθορές στο περιπολικό). Βρισκόμαστε έτσι μπροστά στην πρώτη φορά που μετανάστρια κατηγορείται για απείθεια επειδή δεν συναίνεσε στην απέλασή της. Παρόλο το επίμονο αίτημα της να καταθέσει παρουσία του δικηγόρου της για τις συνθήκες της παρ' ολίγον απέλασής της, κάτι τέτοιο δεν της επιτράπηκε και έγινε προσπάθεια να της υφαρπάξουν κατάθεση την επόμενη μέρα χωρίς καμία νομική υποστήριξη.

Στις 6 Νοεμβρίου επέστρεψε στα κελιά του Ελληνικού όπου συνέχισε την αποχή συσσιτίου. Για να της ασκήσουν παραπάνω πίεση οι μπάτσοι αρνούσαν την παράδοση από αλληλέγγυους-ες συσκευασμένων τροφίμων στην ίδια αλλά και τις συγκρατούμενές της, προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να τις στρέψουν εναντίον της και να την απομονώσουν. Παράλληλα αρνούσαν να της παραχωρήσουν τα χάπια που χρειαζόταν για να μπορεί να κοιμηθεί παρά και τις διαγνώσεις των γιατρών ότι η παρατεταμένη κράτησή της, έχει συνέπειες στην υγεία της. Έτσι στα τέλη Νοεμβρίου νοσηλεύτηκε φρουρούμενη σε νοσοκομείο (Δαφνί) και με βάση την ιατρική γνωμάτευση κατατέθηκε αίτημα αποφυλάκισης της το οποίο επίσης απορρίφθηκε. Το ηθικό της Sanae όμως δεν κάμφθηκε. Πιο συγκεκριμένα, στις 14/12/2015 προχώρησε σε διήμερη απεργία πείνας μαζί με άλλες έγκλειστες καταφέροντας να κερδίσουν μέρος των αιτημάτων τους που είχε κυρίως να κάνει με τη βελτίωση των συνθηκών κράτησής τους.

Στις 8 Ιανουαρίου, η Sanae Taleb «καταδικάστηκε» από τους μπάτσους σε ακόμα 3 μήνες φυλάκιση. Είναι πρώτη γνωστή φορά που μετανάστρια θα πρέπει να συμπληρώσει έναν ολόκληρο χρόνο κράτησης. Το χαρτί της απόφασης λέει ότι η φυλάκιση της παρατείνεται επειδή εκκρεμεί η απέλασή της, ένας ισχυρισμός που αγνοεί επιδεικτικά το γεγονός ότι η αίτηση για το άσυλό της δεν είχε ακόμα εξεταστεί!

Η Sanae αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει συνολικά ένα ποινικό δικαστήριο για της κατηγορίες που της πρόσαψαν κατά την απόπειρα απέλασής της ενώ παράλληλα αναμένει την εξέταση για την παροχή ασύλου. Για το ποινικό μέρος έχει μεταφερθεί τέσσερις φορές στα δικαστήρια, στις 9/11/2015, στις 17/11/2015, στις 26/1/2016 και στη 01/03/2016 αλλά και τις τέσσερις φορές η υπόθεσή της πήρε αναβολή. **Το νέο δικαστήριο έχει οριστεί για τις 31 Μαΐου του 2016.** Η αίτηση ασύλου που είχε καταθέσει εξετάστηκε στα μέσα Φεβρουαρίου και απορρίφθηκε. Αντίρρηση για την απόφαση αυτή έχει ήδη κατατεθεί από το δικηγόρο της, αλλά η εξέταση που ήταν προγραμματισμένη για τις 09 Μαρτίου αναβλήθηκε επίσης.

Παράλληλα την Τετάρτη 13/04 οι 43 από τις 47 μετανάστριες που κρατούνται στο κέντρο κράτησης Ελληνικού ξεκίνησαν απεργία πείνας με κύριο αίτημα την άμεση απελευθέρωσή τους.

Στο πρόσωπο της και των συγκρατούμενών της δεν βλέπουμε απλώς μετανάστριες που ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι σε ένα ρατσιστικό αντιμεταναστευτικό μηχανισμό που τις έχει οδηγήσει έγκλειστες σε ένα σύγχρονο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Μπορούμε να διακρίνουμε έναν ταυτόχρονο αγώνα απέναντι σε έναν πατριαρχικό κόσμο που περιμένει από τις κρατούμενες να αποδέχονται παθητικά τη μοίρα τους. Βλέπουμε έναν ταξικό αγώνα απέναντι στην εκμετάλλευση και την αορατότητα στην οποία οδηγούνται τα πλέον υποτιμημένα κομμάτια αυτού του κόσμου. Έναν αγώνα απέναντι σε ένα σύστημα επίπλαστων διαχωρισμών, όπως μεταξύ και προσφύγων και μεταναστών, που από τη μια κλείνει το μάτι στους πρώτους προετοιμάζοντας τους ως το νέο φτηνό εργατικό δυναμικό και από την άλλη επιδεικνύει τα ακονισμένα του δόντια σε όλους-ες τους-ις υπόλοιπους-ες. Γιατί ο εγκλεισμός στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης αποτελεί ακόμα ένα κομμάτι του πολέμου που έχει κηρυχθεί στους-στις μετανάστες-ριες. Ενός πολέμου που εξελίσσεται στα σύνορα που πεθαίνουν ή εγκλωβίζονται, στα μητροπολιτικά γκέτο που καταλήγουν να μένουν και στα εργοστάσια και τα χωράφια που βρίσκονται εκμεταλλευόμενοι-ες από μικρά και μεγάλα αφεντικά!

Στεκόμαστε στο πλευρό της Sanae και των συγκρατούμενών της για όλους τους λόγους του κόσμου. Για να φανεί για ακόμα μία φορά ότι ο αγώνας ενάντια στον κόσμο του ρατσισμού και της εκμετάλλευσης δε γνωρίζει σύνορα.

Άμεση απόσυρση όλων των κατηγοριών που της έχουν αποδοθεί.

Αλληλεγγύη στις αγωνιζόμενες κρατούμενες στο Ελληνικό.

Χαρτιά για όλους και όλες τους μετανάστες και μετανάστριες.

Ελεύθερη μετακίνηση για όλους-ες

MUSAFERAT
musaferat.espivblogs.net

